

La MAT no ho hauria arreglat pas

A part la gestió política de la nevada, cal parlar del trinxament de torres i línies que ja havíem dit que fallarien. Sort que tenim els articles publicats, per recordar, ara, a molta gent una cosa que fa anys i panys que diem: falla la xarxa de distribució. I ha fallat un altre cop.

Aquesta setmana restarà gravada en la memòria de molta gent, que ben difícilment l'oblidarà. Pensar que en el segle XXI, i en el món occidental, una nevada pugui originar un caos tan gran fa tremolar. A part la gestió política de la nevada, cal parlar del trinxament de torres i línies que ja havíem dit que fallarien. Sort que tenim els articles publicats, per recordar, ara, a molta gent una cosa que fa anys i panys que diem: falla la xarxa de distribució. I ha fallat un altre cop. En tenim més casos de no fa pas gaires anys. Encara tenim memòria. Milions de beneficis que no repercuteixen en el territori. Ni modernització (torres pintades damunt de rovell) ni manteniment (empreses subcontractades per a fer el manteniment que cal i que no fan). Però, tot això, ho hauria de controlar el govern, amb el director d'energia al davant, i la realitat de fa anys és que tenen mans lliures per a fer els protocols pertinents i allò que vulguin. Però hi ha una responsabilitat del govern en el nomenament d'aquest director, Agustí Maure, que, ves per on, havia estat el número 2 de REE, la promotora de la MAT. Cal recordar que, després de la gran apagada de l'estiu del 2007 a Barcelona (amb multa de 22 milions d'euros que encara no han pagat), van decidir que hi hauria una comissió de seguiment de manteniment, inversions, etc. Ja es veu com s'ha planificat. I per això exigim la dimissió fulminant del senyor Maure. Ni un dia més pot estar en aquest govern. La MAT com a línia de transport pertany a un model energètic centralitzat, que forma part de la doble anella de la Mediterrània. Depèn de poques empreses (lobbies i tinks-tanks al darrere) que fixen les condicions de tot: també del preu també, perquè tenen per missió el negoci. No dóna pas més seguretat al sistema, sinó que el fa més vulnerable. L'energia que ve d'una altra part d'Europa en qualsevol accident pot deixar d'arribar a molts països, com en tenim exemples recents. Encara que haguéssim tingut vint MAT, no s'haurien pas resolt els problemes. I és que el 'quid' de la qüestió és planificar al costat del territori. Amb debat, diàleg, dades, transparència, etc., com es fa amb els nostres germans i amics de Catalunya Nord. Ho hem pogut comprovar tots aquests anys de treballar plegats; fins i tot hem participat i participem en els debats oberts que porten a terme. Quan el ciutadà és tractat com un súbdit, sense respondre-li durant els dos primers dies, renyant-lo, pregonant que ells ho han fet bé... Lentitud, incompetència, prepotència..., normes actuals d'aquests dies. I ara expedients oberts, reclamacions que es miraran de pagar..., ja sabem la cançó de l'enfadós. Per això ja fa temps que la gent es malfia dels polítics 'professionals', que s'allunyen del ciutadà corrent. No el serveixen ni en aquests moments. Sort que la gent del carrer fa la feina primera de netejar els camins, tallar els arbres, etc. Nosaltres, com a ciutadans responsables, proposem una nova cultura de l'energia, basada en el consum responsable, més eficient; una gestió de la demanda i una generació distribuïda; el foment de les energies renovables, però gestionades per la societat civil, no pas per grans empreses que abans es dedicaven al negoci del totxo i ara es diuen 'renovables' per poder continuar guanyant diners. Però ja veiem i comprovem, una vegada més, en mans de qui estem. *Joan Martí és el portaveu de la Plataforma No a la MAT*

16 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)